

A sötét buborék elmélet

(The dark bubble theory)

Alternatív megoldás a sötét energia teóriáját életre hívó problematikára, nevezetesen a galaktikus tágulás gyorsulásának okára.

(Vitaanyag)

A világegyetem – az utóbbi évtizedek ismételt és egyre pontosabb mérései szerint – a korábbi elméletekkel ellentétben nem lassuló, hanem egyenletesen gyorsuló ütemben tágul. Csillagászok és fizikusok ennek okaként, mozgatójaként – mivel erre sem a Newton-i, sem az Einstein-i gravitációs elméletek tételei nem szolgálnak magyarázattal – egy titokzatos, a sötét anyag valamiféle **sötét energiává** alakuló speciális, eddig ismeretlen hatását feltételezik.

A mérések azt látszanak igazolni, hogy a világegyetem gyorsulva táguló mozgásának meghatározó iránya az ősrobbanás lökéshullámai által determinált állandó széttartó irány.

Ha a **sötét energia (dark energy)** – amint egyes tudós teoretikusok vizionálják – tényleg a sötét anyag (dark matter) szerkezetéből, korából adódó valamiféle átalakulásból keletkezne, szabadulna fel, miként képzelhető el, hogy hatásának iránya egy galaxisra, s általában az univerzum valamennyi galaxisára ugyanabban a széttartó irányban hasson, mint az ősrobbanás determinálta eredeti irány? Semmiképp! Ez így ellentmond az egész eddig megismert világképünknek. Ha a sötét energia magukban a galaxisokban keletkezne, annak mozgató hatása, iránya a galaxis formájára, tömegére kellene jellemzőnek lennie, s nem mint egy ráaggatott rakétahajtómű, a tágulás eredeti irányába ható erőként jelentkezve célzottan kifelé – tágulva – tolnia, gyorsítania minden galaxist.

Ha a világegyetem valóban egyenletesen gyorsulva tágul, s ma ez talán már nem vitatható elfogadott tény, akkor a gyorsító erőt másutt kell keresnünk. Mivel a tágulás iránya állandó, s ezt az irányt az ősrobbanás okozta lökéshullámok határozták meg, az ősrobbanásra visszatekintve kell keresnünk azt az erőt is, mely az egyenletesen gyorsuló tágulást okozhatja.

Valami ismeretlen erő tehát állandó széttartó irányba vagy vonzza, vagy taszítja a galaktikus világegyetemet.

Elméletem és vizionált modellem szerint e titokzatos, un. **sötét energia** létezése nélkül is indokolható a látható világegyetem, ill. az abban létező láthatatlan (sötét) anyag gyorsuló tágulása.

Nem vagyok sem csillagász, sem fizikus, ezért nézzék el nekem, hogy csupán a tudományos ismeretterjesztés körében elsajátított szókinccsel fejtem ki elméletemet.

Az elmélet:

Elméletem alapja az a nem kizárható lehetőség, hogy már az ősrobbanás pillanatától számított galaktikus idő kezdete előtt is létezett, létezhetett valamiféle anyag, egy ős (sötét?) anyag, mellyel ki volt, avagy ki lett töltve (*teremtéselmélet) a mindenség tere. (Avagy annak egy behatárolt része, a *mindenség homokozója*?)

Ez a valamiféle gravitálni is képes tömeggel bíró ősanyag, a gravitációs kölcsönhatás elve szerint egyenletes eloszlásban töltötte, tölthette ki, s vélhetően ma is kitölti a galaktikus világon kívüli világmindenség egészét. Nyugalmi állapotban ez a mindenséget kitöltő anyag egy kiegyensúlyozott gravitációs erőteret képező mozdulatlan elemhalmaz. Összetételét tekintve lehet az a ma az univerzumunkat kitöltő látható, illetve a csak mérhető sötét anyag elegyének valamely elemi formája, avagy valamely egészen más, de tömeggel bíró ősanyag.

Az ősrobbanást, melynek kiváltó okát ma sem ismerjük, okozhatta ennek az **ősanyag**nak a – valamely okból történő – robbanásig való sűrűsödése, koncentrációja. Ezen anyag-koncentráció, sűrűsödés ideje alatt a környezetében lévő teret, az egyensúlyi állapotra törekedve kitölthette az odaáramló ősanyag. (Amint, ha egy gázzal teli nagyobb térben belül egy kisebb térben elkezdjük a gázt sűríteni, a nagyobb térben a gáz egyensúlyra törekedve – ritkulva ugyan, de – hamarosan kitölti a rendelkezésére álló teret.)

Az ősrobbanást persze egészem más okok is gerjeszthették. Az ősrobbanó anyag összetételének nem kellett szükségszerűen összefüggésben lennie a mindenség terét kitöltő ősanyaggal. Ezen anyagok összetétele független a most körülírt elmélettől. Az elmélet szempontjából csak a tömegüknek van jelentősége.

Az ősrobbanás pillanatában nem csak maga a robbanó anyag kezdett el lökés-szerűen tágulni, létrehozva a ma ismert galaktikus világunkat, hanem a robbanás hatásának legkülső lökeshulláma magával tolta, lökte, a minden bizonnyal ritkább eloszlású – tehát elemeiben könnyebb – ősanyagot, mely az így felvett mozgási energiájával egy egyre sűrűsödő héjszerkezetű ősanyag-buborékot, **sötét buborékot** hozott létre túl, illetve kívül a – ma valamely tekintetben megismerhető – galaktikus világon. Ez a legkülső lökeshullám (shock wawe) mintegy kisöpörte, szétlökte a robbanás terét korábban kitöltő ősanyagalmazt, mely a lökés keltette mozgási energia által tágulva, azonban a sűrűsödés okán egyre lassulva hozhatta létre magát a sűrű héjú, így igen koncentrált tömegű **sötét buborékot**, mely ezen elmélet szerint körülöleli ismert világegyetemünket.

Az ősrobbanás keltette tehetetlen száguldásban ugyan a tömegvonzás elve szerint lassulnia kellett volna az univerzum galaktikus tágulásának, (feltehetően egy ideig lassult is,) azonban ez a köré alakult sűrű héjú **sötét buborék**, mely az ősrobbanás keltette lökeshullám következtében maga is egy ideig lassulva szintén tágul, tágult, olyan sűrű tömeggé, héjszerű buborékká vált, hogy **gravitációsan vonzani kezdte** a belsejében lévő galaktikus univerzum anyagait.

Ez a hatalmas tömegű **sötét buborék** keltette gravitációs vonzás okozhatja tehát – elméletem szerint – azt az egyenletes, gravitációra oly jellemző gyorsulást, melyet ma sokan egy önálló, eddig ismeretlen sötét energiaként vízionálnak, s próbálnak definiálni.

Ez a gyorsulás addig marad majd – relatíve – egyenletes, amíg e **sötét buborék** héjszerkezete – ugyancsak relatíve – állandónak tekinthető. Addig galaktikus világunkat vonzza, s egyenletes gyorsulásra kényszeríti.

Ha illetve amikor ez a **sötét buborék** eléri (vagy már elérte?) tágulási, sűrűsödési holtpontját, az anyag természetéből adódóan egyensúlyi állapotra akar majd visszarendeződni, s közben – ki tudja – talán magába olvasztja, oldja galaktikus univerzumunk még fénylő maradványait.

Összefoglalva tehát: ezen elmélet szerint nincs rejtélyes sötét energia, csak anyag van, – s volt már az ősrobbanás előtt is – valamint a jól ismert gravitáció!

Ezen elmélet, s majdan az e szerint vizionált és számított – univerzumunkra kívülről ható – gravitációs tér modellezése feltehetően kiterjeszti majd az univerzum anyag-összetételéről, valamint szupernova robbanások, fekete lyuk összeolvadások indukálta (ma már mérhető) gravitációs hullámokról, s a világmindenség gravitációs erőteréről alkotott képünket is.

Az ősrobbanást megelőzően is létező anyag víziója, s ezen anyag valamiféle mozgásának, elmozdulásának lehetősége segítheti, ill. aktuálissá teheti a kozmológiai időszámítás un. ősrobbanás előtti korában (Ö.e.) (Pbb.: Pre big bang) való gondolkodást.